

การแปรของระดับเสียงกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ ของอินฟลูเอนเซอร์ชาวไทย : กรณีศึกษาไพรวัลย์ วรรณบุตร¹

กันตวัฒน์ ก้องวิญญู^{2*} และ ภาวดี สายสุวรรณ³

บทคัดย่อ

^{2,3} คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประเทศไทย

² kantawatk.jo@gmail.com

³ pavadee.s@chula.ac.th

* ผู้รับผิดชอบหลัก

บทความวิจัย

รับบทความ: 21 ธันวาคม 2567

แก้ไขบทความ: 10 มีนาคม 2568

ตอบรับ: 13 เมษายน 2568

บทความเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแปรของระดับเสียง ได้แก่ ระดับเสียงโดยรวม ความแปรปรวนระดับเสียง และพิสัยระดับเสียง ที่ไพรวัลย์ วรรณบุตรหรือแพรวี อินฟลูเอนเซอร์ชาวไทย ใช้ในการถ่ายทอดสดบนเฟซบุ๊กของตนเองในช่วงเวลาที่มีการแสดงออกทางเพศสภาวะที่แตกต่างกัน และเพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างการแปรดังกล่าวกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า แพรวีมีระดับเสียงโดยรวมสูงขึ้น ระดับเสียงมีความแปรปรวนสูงขึ้น พิสัยระดับเสียงมีค่าสูงขึ้น ภายหลังจากการเปลี่ยนผ่านสภาวะทางเพศกระทั่งแสดงความเป็นหญิงอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม ตัวแปรทางเสียงข้างต้นมีค่าสูงที่สุด เมื่อแพรวีแสดงความเป็นชาย จึงแสดงให้เห็นว่าการประกอบสร้างอัตลักษณ์มีความเกี่ยวข้องกับทั้งเพศสภาวะและบริบทของเรื่องที่พูดด้วย

คำสำคัญ การแปรของภาษา ระดับเสียง อัตลักษณ์

อินฟลูเอนเซอร์

¹ บทความเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การแปรของวจนลีลากับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของอินฟลูเอนเซอร์ชาวไทย: กรณีศึกษาไพรวัลย์ วรรณบุตร” ได้รับการสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรมทุนวิจัยมหาบัณฑิต วช. ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2567

Pitch variation and the gender identity construction of a Thai influencer: a case study of Praiwan Wannabutr

Kantawat Kongvinyu^{2*} and Pavadee Saisuwan³

Abstract

The paper aims to study pitch variations, including overall pitch, pitch variance, and pitch range, used by Praiwan Wannabutr or Prairie, a Thai influencer, during live broadcasts on their Facebook page. The study analyzes the relationship between such variations and the construction of gender identity. The findings reveal that Prairie uses higher overall pitch, greater pitch variance, and wider pitch range after transitioning to obvious femininity. However, these phonetic variables reach their peak values when Prairie perform masculinity, demonstrating that not only gender but also the contexts of the topics are related to the construction of identities.

^{2,3} Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Thailand

² kantawatk.jo@gmail.com

³ pavadee.s@chula.ac.th

*Correspondence

Research Article

Received: 21 December 2024

Revised: 10 March 2025

Accepted: 13 April 2025

Keywords: language variation, pitch, identity, influencer

1. ที่มาและความสำคัญ

ลักษณะประการหนึ่งของผู้พูดที่มีผลต่อทัศนคติของผู้รับสาร คือ ลักษณะของเสียง ดังงานวิจัยหลายงานที่แสดงให้เห็นว่าลักษณะเสียงของผู้พูดมีส่วนทำให้ผู้รับสารตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับผู้พูด เช่น งานของ Banai et al. (2017) ซึ่งศึกษาลักษณะเสียงของผู้สมัครเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีทั่วโลก พบว่าผู้ชนะการเลือกตั้งมีระดับเสียงที่ต่ำกว่าผู้แพ้ และยังมีความแปรปรวนระดับเสียงน้อยกว่า ลักษณะเหล่านี้ยังแสดงถึงความเป็นชายของผู้พูดด้วย นอกจากนี้ระดับเสียงต่ำยังสัมพันธ์กับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้นำประเทศด้วย คือ ความซื่อสัตย์หนักแน่นและความสามารถที่เป็นรูปธรรม ส่วนผู้พูดที่มีความแปรปรวนของเสียงมาก ถูกมองว่ามีความเป็นมิตรและรักสงบ (Hodges-Simeon et al., 2010) งานของ Klofstad et al. (2015) ซึ่งทดลองให้ผู้ฟังฟังเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งเป็นสถานการณ์จำลอง พบว่าผู้สมัครอายุระหว่าง 40-59 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดได้รับการลงคะแนนมากกว่าผู้สมัครในช่วงอายุอื่น สอดคล้องกับงานของ Banai et al. (2017) โดยเฉพาะมุมมองที่ว่าผู้พูดที่มีระดับเสียงต่ำ มีความสามารถมากกว่า เข้มแข็งมากกว่า ขณะที่งานของ Oksenberg et al. (1986) ซึ่งศึกษาลักษณะเสียงของผู้สัมภาษณ์เพศหญิงทางโทรศัพท์ พบว่าผู้สัมภาษณ์ที่ไม่ค่อยถูกปลายสายปฏิเสธการสัมภาษณ์ มีระดับเสียงที่สูงกว่า และมีความแปรปรวนของระดับเสียงมาก ลักษณะเหล่านี้จึงช่วยจูงใจปลายสายได้ดีกว่า เพราะทำให้ผู้สัมภาษณ์ถูกรับรู้ว่าเป็นผู้มีทักษะที่ดีในการเข้าหาผู้ที่ต้องการสัมภาษณ์ รวมทั้งอยู่ในเส้นทางสังคมที่สูงกว่าโดยการรับรู้ เห็นได้ว่าลักษณะของเสียง ในที่นี้คือระดับเสียงของผู้พูดมีความสำคัญต่อภาพลักษณ์ของผู้พูด การทำให้ผู้ฟังคิดเห็นเป็นไปตามความต้องการของผู้พูด จึงไม่ควรมองข้ามระดับเสียงที่ใช้

ลักษณะของเสียงไม่เพียงสะท้อนเพศสรีระ คือ เพศหญิงหรือเพศชาย ดังงานวิจัยของ Kramer (1977) ที่กล่าวถึงลักษณะของคำพูดและการใช้ภาษาที่แตกต่างระหว่างเพศหญิง (female) กับเพศชาย (male) โดยเฉพาะระดับเสียงที่สูงกว่านั้นถูกรับรู้ว่าเป็นเสียงของเพศหญิง ด้วยเหตุว่าเพศหญิงมีเส้นเสียงที่สั้นกว่าและบางกว่า ทำให้มีเสียงสูงกว่าเพศชาย (The national Center for Voice and Speech, n.d.) แม้จะเป็นการเหมารวมว่าผู้หญิงทุกคนมีระดับเสียงที่สูง แต่ก็มีปฏิเสธไม่ได้ว่าลักษณะเช่นนี้คือภาพแทนอย่างหนึ่งของผู้หญิง ซึ่งแพร่หลายในสังคม และได้กลับไปตอกย้ำการเหมารวมนั้น (Kramer, 1977)

ระดับเสียงยังเกี่ยวข้องกับเพศภาวะอันหลากหลาย ซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้จากอวัยวะหรือลักษณะทางกายภาพของผู้พูด แต่ภาพแทนที่ได้กล่าวถึงไปแล้วมีส่วนสำคัญต่อความสามารถในการรู้คิดเสียง (voice cognition ability) ของผู้ฟัง (Pernet & Belin, 2012) อีกนัยหนึ่งคือ ระดับเสียงที่สูง มิได้สะท้อนเพียง “ความเป็นผู้หญิง” แต่แสดง “ความเป็นหญิง” ด้วย เช่นเดียวกับระดับเสียงที่ต่ำ ก็มีได้สะท้อนเพียง “ความเป็นผู้ชาย” แต่แสดง “ความเป็นชาย” ด้วย ดังนั้นภาพแทนที่มาจากเพศสรีระในตอนแรก จึงส่งอิทธิพลต่อการแสดงออกทางเพศภาวะผ่านลักษณะของเสียงโดยผู้พูดที่มีเพศภาวะต่าง ๆ พยายามจัดการหรือใช้เสียงของตนให้เป็นไปตามภาพแทนของเสียงที่สอดคล้องกัน เช่น หากต้องการแสดงความเป็นหญิง ก็ต้องอิงตามลักษณะเสียงของผู้หญิง

ผู้พูดกลุ่มหนึ่งที่น่าสนใจ คือ อินฟลูเอนเซอร์ เพราะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อผู้ฟังในวงกว้าง ปัจจุบันอินฟลูเอนเซอร์ มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะเพศภาวะ ในประเทศไทย เช่น กลุ่ม Powerpuff Gay แก๊งหัวหิว พิทยา มานา และมักจะแสดงอัตลักษณ์ของตนเองที่ชัดเจนบนสื่อสังคมเพื่อให้แตกต่างจากผู้อื่น อัตลักษณ์ดิจิทัลที่เกิดขึ้นอาจประกอบสร้างผ่านความไม่เป็นทางการจากการใช้

ลักษณะทางภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐาน (ดู Tagg, 2016) เสียงก็เป็นลักษณะทางภาษาอย่างหนึ่งที่น่าจะนำมาศึกษา

“แพรวี่” เป็นหนึ่งในอินฟลูเอนเซอร์ชาวไทยที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งมีอัตลักษณ์ที่น่าสนใจตั้งแต่ยังเป็นพระมหาไพรวลัย วรรณุณิ ขณะที่ยังครองสมณเพศ แพรวี่มีภูมิหลังทางการศึกษาที่ดี และยังใช้ลักษณะทางภาษาของผู้มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเป็นถ้อยคำที่มีเอกลักษณ์ มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างความบันเทิง และให้ความรู้สึกตลกขบขันได้ (Kanchanabundhu & Trakulkasemsuk, 2022) ในการเทศน์อย่างสนุกสนานผ่านการถ่ายทอดสด (live) บนเฟซบุ๊ก (Facebook) กับอดีตพระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต (SIXTWELVE STUDIO, 2565) รวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์ข่าวสารทางพุทธศาสนาในสังคมไทย โดยเฟซบุ๊กของแพรวี่ใช้ชื่อว่า “ไพรวลัย วรรณบุตร” ซึ่งเป็นชื่อและนามสกุลจริง ปัจจุบันมีผู้ติดตามกว่า 3 ล้านคน เมื่อลาสิกขาแล้ว แพรวี่ก็ค่อย ๆ แสดงออกว่าเป็นผู้มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งมีลักษณะของความเป็นหญิงมากขึ้น และยังคงมีชื่อเสียงต่อไปบนสื่อสังคม

เมื่อเพศสภาวะที่เปลี่ยนไปของแพรวี่ ก็ทำให้การใช้ภาษาเกิดการแปรตามไปด้วย เช่น คำลงท้าย จากการใช้ “ครับ” “ฮะ” เป็น “คะ” “ค่ะ” มากขึ้น รวมทั้งการใช้ชื่อของตนเองประกอบการตั้งชื่อบันทึกการถ่ายทอดสดจาก “ไพรวลัย” เป็น “แพรวี่” ทำให้ผู้วิจัยสนใจลักษณะทางภาษาอื่นต่อไปอีก คือ เสียง จากงานวิจัยที่ยกมาข้างต้นเห็นได้ว่า ระดับเสียงมีความเกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางเพศ ที่สำคัญระดับเสียงสูงหรือต่ำในกรณีนี้ เป็นการกระทำของผู้พูดที่อาจเป็นหรือไม่เป็นไปตามภาพแทนของเสียงที่เกิดจากปัจจัยทางสรีระก็ได้ เมื่ออิงตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคมเชิงการแปรแบบคลื่นลูกที่สาม การแปรของระดับเสียงนี้เป็นส่วนหนึ่งของการประกอบสร้างอัตลักษณ์ (identity) ของแพรวี่ โดยเฉพาะอัตลักษณ์ทางเพศ ทำให้ผู้วิจัยสนใจความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ดังกล่าวกับการแปรของระดับเสียง ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำบันทึกการถ่ายทอดสดเหล่านั้นมาวิเคราะห์ตามแนวทางดังกล่าว คือ วิเคราะห์ผ่านกระบวนการ

บ่งชี้จากค่าทางกลศาสตร์ คือ ค่าความถี่มูลฐาน (F0) ในแต่ละช่วงเวลา เชื่อมโยงไปสู่อัตลักษณ์ทางเพศ เพื่อตอบคำถามวิจัยที่ว่าระดับเสียงของเพศที่มีการแปรที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางเพศที่เปลี่ยนไปอย่างไร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแปรของระดับเสียงที่เพศใช้ในการถ่ายทอดสตนเฟกซ์บุ๋กของตนเอง ในช่วงเวลาที่มีการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างกัน ทั้งเพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างการแปรของระดับเสียงกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของเขาด้วย

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ปัจจัยทางเพศกับการแปรของภาษา

“เพศ” เป็นหนึ่งในบรรดาปัจจัยทางสังคมต่าง ๆ ที่ทำให้ภาษาเกิดการแปร โดยมากมักศึกษาการแปรตามปัจจัยทางเพศข้ามกลุ่มผู้พูด ดังงานของ Labov (2006) ซึ่งศึกษาการออกเสียง /r/ ในตำแหน่งท้ายเสียงสระ (post-vocalic) ของผู้พูดในนครนิวยอร์ก พบว่าไม่เพียงปัจจัยเรื่องชั้นทางสังคมเท่านั้น แต่ผู้พูดเพศหญิงในทุกชั้นทางสังคมออกเสียงดังกล่าวมากกว่าผู้พูดเพศชาย ซึ่งแสดงถึงการใช้รูปแบบที่มีศักดิ์ศรี (prestige form) ของผู้พูดเพศหญิง เพราะว่าการไม่ออกเสียง /r/ ในตำแหน่งท้ายเสียงสระ (non-rhotic) หมายถึงการใช้รูปแบบที่ถูกประณาม (stigmatized form) งานของ Trudgill (1997) ซึ่งศึกษาการออกเสียง -ing suffix ของผู้พูดในนอร์วิช (Norwich) พบว่าผู้พูดเพศหญิงออกเป็นเสียง [ŋ] น้อยกว่าผู้พูดเพศชายในทุกชั้นทางสังคม ซึ่งแสดงถึงการปฏิเสธการใช้รูปแบบที่ถูกประณามของผู้พูดเพศหญิง นี่จึงทำให้เสียง [ŋ] กลายเป็นรูปแบบที่มีศักดิ์ศรีไปโดยปริยาย ผลจากงานวิจัย 2 งานข้างต้นนั้นสอดคล้องกันในแง่ที่ผู้พูดเพศหญิงมักใช้รูปแบบทางภาษาที่ถูกยอมรับในสังคม

ปัจจัยทางเพศไม่เพียงมีผลต่อการออกเสียงหน่วยเสียงและหน่วยคำ แต่ยังสัมพันธ์กับคุณภาพของเสียงด้วย เช่น งานของ Sorensen & Horii (1983) พบว่าเสียงสระ /a/ /i/ และ /u/ ของผู้พูดเพศหญิงมีค่าความไม่คงที่ของความถี่ (jitter) มากกว่าแต่มีค่าความไม่คงที่ของความดัง (shimmer) น้อยกว่าเสียงของผู้พูดเพศชาย

อย่างไรก็ดี จากที่กล่าวมานั้น เพศหมายถึงเพียงเพศสรีระ (sex) ของผู้พูด ขณะที่ปัจจุบันมีการศึกษาอย่างละเอียดมากขึ้นถึงเพศสภาวะ (gender) และเพศวิถี (sexuality)

เพศสภาวะ หมายถึง วิธีการแสดงความเป็นหญิงหรือชาย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสังคมของผู้คน มีงานที่ศึกษาการแปรของภาษาข้ามกลุ่มผู้พูดที่มีเพศสภาวะต่างกััน ดังงานของ Hancock et al. (2014) ซึ่งศึกษาทำนองเสียง (intonation) ของผู้พูดข้ามเพศ จากชายเป็นหญิง พบว่าการใช้ทำนองเสียงสูงสามารถบ่งชี้ความเป็นหญิง โดยเฉพาะผู้พูดที่ถูกรับรู้จากผู้ฟังว่าเป็นหญิงนั้น มีทำนองเสียงที่สูงกว่าผู้พูดที่ไม่ได้ถูกรับรู้จากผู้ฟังว่าเป็นหญิง ขณะที่การศึกษาเสียงวรรณยุกต์ในคำลงท้ายภาษาไทยของ น้าทิพย์ ชัยวงศ์ และ อรรถสิทธิ์ บุญสวัสดิ์ (2567) พบว่าความเป็นผู้พูดข้ามเพศไม่มีผลต่อค่าความถี่มูลฐานกับพิสัยค่าความถี่มูลฐานของเสียงวรรณยุกต์ ส่วนงานที่ศึกษาปัจจัยเรื่องเพศวิถี ซึ่งหมายถึงรสนิยมทางเพศ คือ งานของ Linville (1998) ซึ่งศึกษาค่าความถี่สูงสุด (frequency peak) ของเสียง /s/ ระหว่างผู้พูดเพศชายที่ชอบเพศตรงข้าม (straight man) กับเกย์ พบว่าเสียง /s/ ของผู้พูดที่เป็นเกย์มีค่าความถี่สูงสุดมากกว่าผู้พูดเพศชายที่ชอบเพศตรงข้าม สิ่งที่สอดคล้องกันระหว่างงานวิจัย 2 งานดังกล่าว คือ แม้เดิมผู้พูดทั้ง 2 กลุ่มมีเพศสรีระเหมือนกัน แต่การแสดงออกหรือรสนิยมทางเพศที่แตกต่างกัน ก็ทำให้ผู้พูดปรับระดับเสียงที่ใช้ให้แตกต่างกัน ดังนั้นการแปรของภาษาในลักษณะนี้ จึงเป็นการประกอบสร้างขึ้นโดยผู้พูด ซึ่งเพศไม่ใช่ปัจจัยตั้งต้นให้เกิดการแปร แต่การแปรต่างหากที่ทำให้อัตลักษณ์ทางเพศของผู้พูดชัดเจนขึ้นในการรับรู้ของสังคม

2.2 การแปรทางเสียงกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์

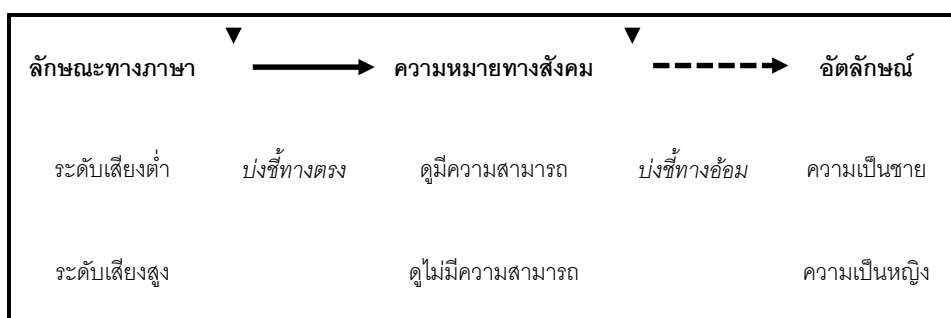
ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเชิงการแปรแบบคลื่นลูกที่สาม (third-wave variationist sociolinguistics) อัตลักษณ์ถูกประกอบสร้างผ่านกระบวนการบ่งชี้ (indexicality) ที่หลากหลาย มิได้สะท้อนผ่านลักษณะทางภาษาที่ผู้พูดใช้โดยตรง (Drummond & Schlee, 2020) สอดคล้องกับที่ Bucholtz and Hall (2012) กล่าวว่า อัตลักษณ์เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ภาษาขณะที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ไม่ใช่สิ่งที่มีมาก่อนแล้วจึงต้องใช้ภาษาตามอัตลักษณ์ ซึ่งแสดงบทบาทที่สำคัญของการใช้ภาษาภายใต้บริบทในการประกอบสร้างอัตลักษณ์ การศึกษาตามทฤษฎีนี้จึงอาจจะพบว่าผู้พูดเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีวิถีปฏิบัติเดียวกันได้ ด้วยบทบาทดังกล่าว ลักษณะทางภาษาเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ตัวบ่งชี้” (index)

Ochs (1992) ได้แบ่งการบ่งชี้ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การบ่งชี้ทางตรง (direct index) คือ การที่ลักษณะทางภาษาบ่งชี้ความหมายทางสังคม (social meaning) ซึ่งเป็นความหมายเชิงวัจนปฏิบัติ โดยที่ท่า (stance) ก็เป็นความหมายทางสังคมอย่างหนึ่ง (Kiesling, 2022) เช่น ทำนองเสียงสูงท้ายประโยคบอกเล่า (high rising terminal intonation; HRT) บ่งชี้ที่ท่าความลังเล (uncertainty stance) หรือความรู้สึกคิดถึงคนอื่น (other-orientation) ได้ (Jaffe, 2016) ส่วนการบ่งชี้ทางอ้อม (indirect index) คือ การบ่งชี้จากความหมายทางสังคมต่อไปยังอัตลักษณ์ ดังตัวอย่างอนุภาคลงท้ายประโยคในภาษาญี่ปุ่น “ze” กับ “wa” นั้น มิได้บ่งชี้อัตลักษณ์ความเป็นชายและหญิงโดยตรง แต่บ่งชี้ที่ท่าความหยาบกระด้างและความอ่อนโยนก่อน ตามลำดับ

หากงานของ Banai et al. (2017) ที่กล่าวถึงไปแล้วนั้น มาประยุกต์เข้ากับแบบจำลองการบ่งชี้อัตลักษณ์ของ Ochs (1992) จะได้แบบจำลองที่นำลักษณะของระดับเสียงมาพิจารณาในฐานะของตัวบ่งชี้ และจะทำให้เห็นว่าระดับเสียงสูงต่ำไม่ได้บ่งชี้อัตลักษณ์ทางเพศโดยตรง แต่มีความหมายทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสามารของผู้พูดตามทัศนคติของผู้ฟังซ่อนอยู่ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1

แบบจำลองการบ่งชี้ข้อดีลักษณะจากลักษณะของระดับเสียง



กระบวนการบ่งชี้ดังกล่าว ไม่อาจเกิดขึ้นได้หากปราศจากบริบททางสังคมที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับที่ Eckert (2012) กล่าวว่า ลักษณะทางภาษาที่มีความโดดเด่นขึ้นมาได้นั้น เกิดจากการที่สมาชิกของสังคมใดสังคมหนึ่งนำลักษณะทางภาษาไปใช้ เพราะลักษณะทางภาษานั้นบ่งชี้ความหมายเฉพาะของแต่ละสังคม ซึ่งสร้างความแตกต่างไปจากสังคมอื่น อย่างไรก็ตามกระบวนการบ่งชี้เหล่านั้นสามารถเกิดขึ้นใหม่ได้จากลักษณะทางภาษาเดียวกัน โดยมีความหมายทางสังคมใหม่ ๆ เกิดขึ้นต่อไปได้ไม่รู้จบ ขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ในแต่ละสังคม

3. ข้อมูลและวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การแปรของระดับเสียงที่แพร่ใช้ในการถ่ายทอดสดบนเฟสบุ๊กของตนเอง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากบันทึกการถ่ายทอดสดจากเฟสบุ๊ก “ไพรวัลย์ วรรณบุตร” ในช่วงปี 2565 ซึ่งสามารถแบ่งข้อมูลได้เป็น 3 ช่วงจากการสังเกตการใช้ภาษา ร่วมกับการแต่งกาย ข้อความที่แพร่เขียน และความคิดเห็นของผู้ชมที่แตกต่างกัน คือ ช่วงที่ 1 ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ต้นเมษายน เป็นช่วงที่แสดงออกอย่างเพศชายทั่วไปที่ผ่านการอุปสมบทมาก่อน ช่วงที่ 2 ระหว่างปลายเดือนเมษายน ถึง มิถุนายน เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านที่แพร่ใช้ภาษาบ่งชี้เพศชายลดลง ใช้ภาษา

บ่งชี้เพศหญิงเพิ่มขณะที่ยังแต่งกายเป็นเพศชายอยู่ และช่วงที่ 3 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม เป็นต้นไป เป็นช่วงที่แพรวีมีการแสดงออกอย่างผู้มีความหลากหลายทางเพศอย่างเต็มที่ สังเกตได้จากเพศภาวะที่มีความเป็นหญิง (feminine)

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะบันทึกการถ่ายทอดสดที่เป็นตัวแทนของข้อมูลในแต่ละช่วง โดยต้องเป็นบันทึกการถ่ายทอดสดที่มีความยาวประมาณ 50 นาทีถึง 1 ชั่วโมง ซึ่งแพรวีเป็นผู้ดำเนินรายการหลักเพียงผู้เดียวเท่านั้น และมีเนื้อหาทั้ง 3 ลักษณะในบันทึกการถ่ายทอดสดครั้งหนึ่ง ๆ ได้แก่ การให้ความรู้ทางศาสนาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับประเด็นทางสังคม การแสดงความไม่พอใจ และการโฆษณาสินค้าของตนเองไม่รวมสินค้าอื่นที่แพรวีมิได้เป็นเจ้าของโดยตรง อย่างไรก็ตามเนื่องจากในข้อมูลช่วงที่ 1 แพรวีไม่ได้โฆษณาสินค้ารวมในการถ่ายทอดสดที่มีเนื้อหาอื่น แต่มีการถ่ายทอดสดที่เป็นการโฆษณาโดยเฉพาะ ผู้วิจัยจึงต้องเลือกการถ่ายทอดสดในช่วงเวลาดังกล่าวที่แพรวีโฆษณาสินค้ามาวิเคราะห์เพิ่มอีก 2 ครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชานานกันในเรื่องเนื้อหาใน 3 ช่วงเวลา ตัวแทนของข้อมูลช่วงต่าง ๆ มีดังนี้ ช่วงที่ 1 ข้อมูลวันที่ 19 กุมภาพันธ์ และ 31 มีนาคม (เพิ่มเติมข้อมูลวันที่ 10 และ 11 เมษายน) ช่วงที่ 2 ข้อมูลวันที่ 3 และ 24 พฤษภาคม ช่วงที่ 3 ข้อมูลวันที่ 27 กันยายน และ 14 พฤศจิกายน 2565

ผู้วิจัยใช้โปรแกรม PRAAT ในการวิเคราะห์ค่าความถี่มูลฐาน และนำเสนอใน 3 รูปแบบ ได้แก่ ระดับเสียงโดยรวม (overall pitch) ความแปรปรวนระดับเสียง (pitch variance) และพิสัยระดับเสียง (pitch range) ซึ่งมีหน่วยเป็นเฮิรตซ์ทั้งหมด ผู้วิจัยได้แบ่งเสียงในบันทึกการถ่ายทอดสดออกเป็นถ้อยคำย่อย ๆ โดยตัดช่วงเงียบหรือช่วงที่แพรวีไม่ได้พูดต่อเนื่องออก เช่น ช่วงหัวเราะ ช่วงหยุดคิด (เช่น การใช้คำว่า “เอ่อ” “อ่า”) ทำให้ความยาวของแต่ละถ้อยคำย่อยนั้นไม่เท่ากัน จากนั้นใช้โปรแกรมเดียวกันวัดค่าความถี่มูลฐานโดยเฉลี่ย ค่าความถี่มูลฐานสูงสุด ค่าความถี่มูลฐานต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละถ้อยคำ ผ่านสกริปต์ (script) ซึ่งช่วยในการวัดค่าทั้งหมดได้โดยอัตโนมัติ สำหรับค่าความถี่มูลฐานโดยเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของถ้อยคำย่อยของข้อมูลในทุกช่วงนั้น แสดงถึงระดับเสียงโดยรวมและ

ความแปรปรวนระดับเสียงโดยตรง สามารถนำไปใส่ตารางในโปรแกรม Excel และใช้จุดวงกลมที่มีสีแตกต่างกันตามช่วงเวลา แทนค่าต่าง ๆ ของถ้อยคำสำหรับวางตำแหน่งในกราฟได้ทันที แต่ค่าความถี่มูลฐานสูงสุดและค่าความถี่มูลฐานต่ำสุดนั้นต้องนำไปคำนวณหาค่าพิสัยระดับเสียงก่อน ตามสูตรที่ว่า “พิสัยระดับเสียง = ค่าความถี่มูลฐานสูงสุด - ค่าความถี่มูลฐานต่ำสุด” เมื่อได้ค่าตามตัวแปรทางเสียงของถ้อยคำย่อยทุกถ้อยคำแล้ว ก็นำค่าเหล่านั้นมาหาค่าเฉลี่ยรวม โดยแบ่งเป็นช่วงตามการแสดงออกทางเพศภาวะ เพื่อให้เห็นภาพรวมของการแปรของระดับเสียงต่อไป

ค่าทางกลศาสตร์ศาสตร์ข้างต้น มีความเกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ทางเพศของผู้พูด แม้เป็นผู้พูดคนเดียวกัน แต่เมื่อมีความเปลี่ยนแปลงของอัตลักษณ์ทางเพศภายในผู้พูดคนนั้นเกิดขึ้น ก็น่าจะส่งผลให้เกิดการแปรของระดับเสียงด้วย คือ ทำให้ค่าความถี่มูลฐานแต่ละช่วงเวลาเปลี่ยนไป สำหรับแพรรีนั้นมีความเป็นหญิงมากขึ้น จากช่วงแรกถึงช่วงที่ 3 ระดับเสียงโดยรวมน่าจะสูงขึ้น เมื่อวัดค่าความถี่มูลฐานโดยเฉลี่ยแล้วน่าจะมีค่าสูงขึ้น ส่วนความแปรปรวนระดับเสียง แพรรีน่าจะใช้เสียงสูงต่ำสม่ำเสมออยู่ยง เมื่อวัดค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วน่าจะมีค่าสูงขึ้น สุดท้ายคือพิสัยระดับเสียง แพรรีน่าจะใช้เสียงสูงที่สุดและต่ำที่สุดต่างกันมากขึ้น เมื่อวัดค่าแล้วก็น่าจะมีค่าสูงขึ้นเช่นเดียวกัน อีกนัยหนึ่งก็คือ ค่าทั้งหมดที่วัดได้จากถ้อยคำในช่วงที่ 3 น่าจะมีค่าสูงที่สุด ส่วนค่าที่น้อยที่สุดน่าจะวัดได้จากถ้อยคำในช่วงแรก

4. ผลการวิจัย

4.1 ระดับเสียงโดยรวม

ระดับเสียงโดยรวม คือ ระดับเสียงสูงต่ำของถ้อยคำโดยเฉลี่ยในแต่ละช่วงเวลา Davies and Goldberg (2006) ให้ข้อมูลว่าโดยปกติผู้หญิงจะมีระดับเสียงโดยรวมอยู่ที่ 196 ถึง 244 เฮิรตซ์ ส่วนของผู้ชายอยู่ที่ 107 ถึง 132 เฮิรตซ์ เพราะว่าผู้ชายมีเส้นเสียงยาวกว่าผู้หญิง ทำให้ผู้ชายมีเสียงต่ำกว่าผู้หญิง (The National Center for Voice and Speech, n.d.) ดังนั้นการแสดงความเป็นหญิงหรือความต้องการการรับรู้ว่าเป็นหญิง

จึงเกี่ยวข้องกับระดับเสียงโดยรวมตามไปด้วย คือ ผู้ที่ต้องการแสดงความเป็นหญิงย่อมพูดด้วยเสียงที่สูงกว่า ระดับเสียงโดยรวมมีค่ามากกว่าผู้พูดที่ต้องการแสดงความเป็นชาย มีสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติของอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันในผู้พูดต่างเพศสรีระ แต่การปรับระดับเสียงเป็นการกระทำทางสังคมของผู้พูดที่ต้องการจะแสดงออกทางเพศสภาวะว่าเป็นหญิงหรือเป็นชาย

สำหรับแพร์รี่ ในช่วงแรก มีค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวมอยู่ที่ 147.17 เฮิรตซ์ ระดับเสียงโดยรวมต่ำสุดอยู่ที่ 100.34 เฮิรตซ์ ระดับเสียงโดยรวมสูงสุดอยู่ที่ 355.32 เฮิรตซ์ ในช่วงที่สอง ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านทางเพศสภาวะ มีค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวมอยู่ที่ 131.45 เฮิรตซ์ ระดับเสียงโดยรวมต่ำสุดอยู่ที่ 92.04 เฮิรตซ์ ระดับเสียงโดยรวมสูงสุดอยู่ที่ 392.34 เฮิรตซ์ ในช่วงที่สาม มีค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวมอยู่ที่ 136.92 เฮิรตซ์ ระดับเสียงโดยรวมต่ำสุดอยู่ที่ 101.65 เฮิรตซ์ ระดับเสียงโดยรวมสูงสุดอยู่ที่ 344.30 เฮิรตซ์ เห็นว่าค่าระดับเสียงโดยรวมลดลง เมื่อกำลังเปลี่ยนผ่านทางเพศ ภายหลังที่แพร์รี่แสดงความเป็นหญิงอย่างเต็มที่แล้ว ค่าระดับเสียงโดยรวมก็กลับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ก็ไม่ได้มากกว่าค่าระดับเสียงโดยรวมในช่วงแรกที่ยังมีความเป็นชายอยู่ ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานของการวิจัยที่ว่าช่วงแรกที่น่าจะมีค่าระดับเสียงโดยรวมต่ำสุด กลับมีค่าสูงสุด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

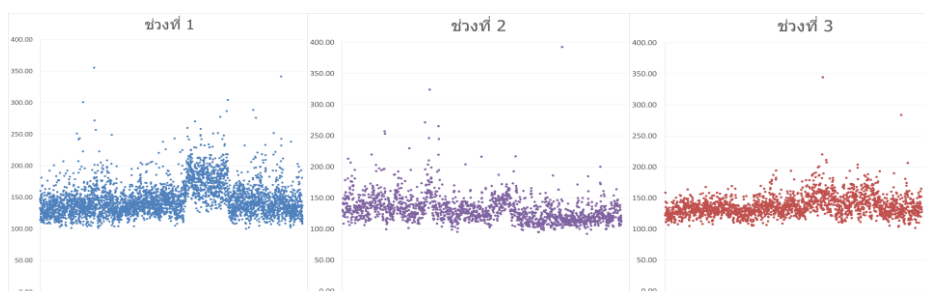
ระดับเสียงโดยรวม

ระดับเสียง โดยรวม	ช่วงที่ 1	ช่วงที่ 2	ช่วงที่ 3
ค่าเฉลี่ย (เฮิรตซ์)	147.17	131.45	136.93
ค่าต่ำสุด (เฮิรตซ์)	100.34	92.04	101.65
ค่าสูงสุด (เฮิรตซ์)	355.32	392.34	344.30

กราฟต่อไปนี้จะแสดงระดับเสียงโดยรวมแต่ละถ้อยคำในทุกช่วง เห็นได้ว่าระดับเสียงโดยรวมกระจุกตัวอยู่ในระหว่าง 100 ถึง 150 เฮิรตซ์ ความน่าสนใจก็คือระดับเสียงโดยรวมที่สูงที่สุดในกราฟนี้ ซึ่งน่าจะอยู่ในช่วงที่สาม กลับอยู่ในช่วงที่สอง ซึ่งมีค่าเกือบ 400 เฮิรตซ์

ภาพที่ 2

การกระจายค่าระดับเสียงโดยรวม (เฮิรตซ์) ของทุกถ้อยคำในช่วงที่ 1, 2, และ 3 ตามลำดับ



ต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอตัวอย่างของข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา โดยจะนำเสนอถ้อยคำที่มีค่าระดับเสียงโดยรวมใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยก่อน แล้วจึงนำเสนอถ้อยคำที่มีค่าระดับเสียงโดยรวมใกล้เคียงกับค่าสูงสุด

จากข้อมูลเชิงปริมาณ เห็นได้ว่าในช่วงที่ 1 มีค่าระดับเสียงโดยรวมเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าระดับเสียงโดยรวมที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 145 เฮิรตซ์ พบถ้อยคำในบริบทที่ต่างกัน ดังตัวอย่าง

- (1) “... (ก็เลยต้องปล่อยจันทิม) เทพบุตรไปแล้ว มันมีอยู่แค่นี้ะครับ เรื่องเล่ามีอยู่แค่นี้เอง ของศาสนาพุทธนะครับ มีปรากฏอยู่ 2 ที่ก็คือใน...”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 31 มีนาคม 2565)

- (2) “(ผมจะด่ามันและช่วยเอาคลิปปี้ให้มันด้วยนะครับ) ใส่อีต๋นได้ ก็คือลุงข้างบ้านผม”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565)

- (3) “(แต่เนื้อแบบเนื้อหนึ่ง จะเป็นเนื้อแบบนี้ครับ ทูเรียนเนื้อหนึ่งเนื้อจะสวยมาก) เหลืองทองนะครับ เพราะว่าเป็นหมอนทอง”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 10 เมษายน 2565)

จากข้อมูล (1) เป็นการเล่าเรื่องในพระสูตรของพุทธศาสนา ข้อมูล (2) แพร่กำลังแสดงความไม่พอใจในนายศรีสุวรรณ ส่วนข้อมูล (3) แพร่กำลังขายสินค้าโดยอธิบายลักษณะของทุเรียน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าระดับเสียงโดยรวมของถ้อยคำสูงสุดจากทั้งช่วง คือ ประมาณ 355 เฮิรตซ์ พบว่าเป็นข้อความขณะที่แพร่กำลังให้ความรู้หรือข้อคิด ดังแสดงในข้อมูล (4)

- (4) “(เศร้าก็คือเศร้า ไม่ไหวก็คือไม่ไหว หัวเราะดีใจก็หัวเราะ) นะครับ เสียใจก็ร้องไห้ ซื่อสัตย์กับความรู้สึกของตนเอง (อย่าเป็นคนที่มีรู้สึกแล้วมันไม่รู้สึกอะไร อันนี้ อันตรายนะครับ)”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565)

ช่วงที่ 2 มีค่าระดับเสียงโดยรวมเฉลี่ยน้อยที่สุด และเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านทางเพศสภาพะ ขณะที่มีการประนีประนอมระหว่างอัตลักษณ์ทางเพศทั้งสองชั่วคือ ความเป็นหญิงและชายนั้น ทำให้ระดับเสียงในช่วงนี้ไม่ได้สูงโดดเด่นนัก แม้เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดว่าระดับเสียงในช่วงที่ 2 จะน้อยกว่าในช่วงที่ 3 แต่ก็ไม่ได้มากกว่าช่วงที่ 1 ตามสมมติฐาน ซึ่งรับรู้กันว่าเป็นช่วงที่แพร่ยังคงความเป็นชายไว้อยู่ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าระดับเสียงโดยรวมที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 130 เฮิรตซ์ พบถ้อยคำจากต่างบริบท ดังตัวอย่าง

- (5) “ไม่เหลือ ไม่มีความเป็นพระ ไม่ได้เหลือความเป็นพระ”
(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)
- (6) “ไม่มีหรอก (คนเราตายแล้ว ร่างกายก็ใช้ประโยชน์ไม่ได้ใช้ไหมฮะ)”
(ช่วงที่ 2 : วันที่ 24 พฤษภาคม 2565)
- (7) “ฝากหน่อยทุเรียนหักได้ตอนนี้เลยครับ แล้วก็แบบนี้ทุเรียนทอดอร่อยมาก”
(ช่วงที่ 2 : วันที่ 24 พฤษภาคม 2565)

จากข้อมูล (5) แพรวีแสดงความไม่พอใจกรณีที่พระภิกษุที่มีอิทธิพลแล้วประพฤติไม่เหมาะสมนั้น ไม่ถูกลงโทษ แม้ไม่ได้มีอาการที่รุนแรง สืบเนื่องจากการที่ไม่มีคำอ้างถึงตนเองและคำเรียกขาน “กู” “มึง” ปรากฏ ส่วนข้อมูล (6) แพรวีให้ความรู้ที่ไม่มีศพใดที่ไม่เฝ้าเปื้อย เมื่อตายลง ร่างกายย่อมไร้ประโยชน์ ข้อมูล (7) แพรวีขายสินค้าคือทุเรียน นอกจากนี้ จากค่าระดับเสียงโดยรวมเฉลี่ยในช่วงนี้ มีค่าน้อยกว่าในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงที่มีเพศสภาพเป็นชาย

- (8) “(เออ ถ้า you ไม่เล่นด้วย เพราะฉะนั้น you อย่าไปอ้างว่าเขาเข้ายวน) ‘ไม่ได้’”
(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

จากข้อมูล (8) มีค่าระดับเสียงโดยรวมของถ้อยคำที่ใกล้เคียงค่าสูงสุดจากทั้งช่วงคือ ประมาณ 323.83 เฮิร์ตซ์ เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำขณะให้ความรู้ โดยคำว่า “ไม่ได้” นั้น แพรวีใช้เสียงสูงเพื่อแสดงการเน้นย้ำว่าการที่พระภิกษุจะประพฤติผิดโดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับสิกขาได้นั้น โทษที่ตัวผู้หญิงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องโทษที่ตัวพระด้วยที่ยอมตามการเข้ายวนนั้นด้วย ซึ่งแสดงที่ท่าเชิงความหนักแน่นของแพรวีต่อสิ่งที่ไม่ควรทำ เห็นได้ว่า

การใช้เสียงสูงอย่างโดดเด่น ซึ่งทำให้ค่าระดับเสียงโดยรวมสูงโดดจากขณะอื่นที่มีค่าความระดับเสียงโดยรวมใกล้เคียงกันนั้น แสดงที่หาดังกล่าวได้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะเสียงสูงดังกล่าวใช้ในบริบทอื่นที่แตกต่างออกไป

ช่วงที่ 3 เป็นช่วงที่แสดงความเป็นหญิงอย่างชัดเจนแล้ว แต่ระดับเสียงที่ใช้ก็ยังต่ำกว่าในช่วงที่แสดงความเป็นชายอย่างในช่วงแรก เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าระดับเสียงโดยรวมที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 135 เฮิรตซ์ พบว่าเป็นขณะที่แพรรีกำลังให้ความรู้ ขายสินค้า และแสดงการตีเตียน ดังตัวอย่าง

- (9) “ใช้เม็ดมะม่วงหิมพานต์ใช้ยี้คะสำหรับคนเป็นมังสวิริติ เออ น่าสนอะ”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

- (10) “รับเงินนะผิดมากกว่าอีกนะอาบดินะ แต่รับให้ยืนรับพระอะมันอาบติทุกกฎ”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

- (11) “เป็นคู่หรือเป็นอะไรก็แล้วแต่ (ให้คิดไว้เสมอว่าเราหามาเพราะว่าเราอยากให้ความสุข)”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

- (12) “(พื้หนุ่มเขาไม่ใช่ว่าเขาแบบ) สุ่มสี่สุ่มห้า และแบบเขาแบบจะช่วยทุกคน ไม่ใช่ นะคะ”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 27 กันยายน 2565)

จากข้อมูล (9) แพรรีกำลังขายสินค้าและคิดถึงผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ (10) แพรรีให้ความรู้เรื่องการละเมิดสิทธิบาทของพระสงฆ์ ข้อมูล (11) แพรรีให้แง่คิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคือการเริ่มต้นจากตัวเองต้องมีความสุขก่อนที่จะแบ่งปันความสุขให้คู่

ของตัวเอง เห็นได้ว่าเป็นความรู้โดดเด่นกว่า ส่วนข้อมูล (12) แพร่ติเตียนคนที่ทำผิด แล้วคิดจะเปลี่ยนเป็นถูกด้วยการไปออกรายการโน้ทกระแส

- (13) “(เพราะให้มันได้ความนัว มันก็ต้องมีน้ำตาลกับรสดี) คลุกเคล้ากัน (นะคะใน ปริมาณที่มันพอเหมาะ)”

(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

จากข้อมูล (13) มีค่าระดับเสียงโดยรวมของถ้อยคำที่ใกล้เคียงค่าสูงสุดจาก ทั้งช่วง คือ ประมาณ 211.22 เฮิร์ตซ์ เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำขณะขายสินค้าเช่นเดียวกับที่ ปรากฏตามข้อมูล (9) ซึ่งมีค่าระดับเสียงโดยรวมของถ้อยคำนั้นใกล้เคียงค่าเฉลี่ย ส่วนข้อมูล (13) กล่าวถึงลักษณะของสินค้าคือน้ำพริกและส่วนผสมที่ใช้ โดยใช้เสียงสูง มากกว่าถ้อยคำอื่น ซึ่งทำให้ค่าระดับเสียงโดยรวมสูงโดดเด่นจากขณะอื่นที่มีค่าระดับเสียง โดยรวมใกล้เคียงกันนั้น

ตารางที่ 2

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของระดับเสียงโดยรวม

แหล่งของ ความ แปรปรวน	ผลรวมกำลัง สอง (SS)	ชั้นแห่ง ความเป็น อิสระ (df)	กำลังสอง เฉลี่ย (MS)	ค่า F	ค่าความน่าจะ เป็น (p-value)
ระหว่างกลุ่ม	359321.363	2	179660.682	347.447	< 0.001
ภายในกลุ่ม	4150144.786	8026	517.088		
รวม	4509466.149	8028			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของระดับเสียงโดยรวมระหว่างช่วงเวลาที่มีเพศภาวะแตกต่างกันและภายในช่วงเวลา ได้ค่า F เท่ากับ 347.45 ซึ่งมากกว่าค่า Fวิกฤต เท่ากับ 3 แสดงว่ามีช่วงเวลาอย่างน้อย 1 คู่ที่ค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวมของเพศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบภายหลัง (Post Hoc Test) เพื่อหาคู่ของช่วงเวลาดังกล่าวโดยการหาผลต่างของค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวมจากแต่ละช่วง

ตารางที่ 3

การทดสอบภายหลัง (Post Hoc Test) ของระดับเสียงโดยรวม

ช่วง (I)	ช่วง (J)	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย (I-J)	ค่าผิดพลาด มาตรฐาน (SE)	ค่าความน่าจะเป็น (p-value)
1	2	15.72178*	0.63705	< 0.001
	3	10.24039*	0.61334	< 0.001
2	3	-5.48139*	0.72883	< 0.001

ผลต่างของค่าเฉลี่ยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 เห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกคู่ คือ คู่ที่ 1 ระหว่างช่วงที่ 1 กับ 2 คู่ที่ 2 ระหว่างช่วงที่ 1 กับ 3 และคู่ที่ 3 ระหว่างช่วงที่ 2 กับ 3 โดยช่วงที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวมสูงกว่าช่วงที่ 2 และ 3 เท่ากับ 15.72 และ 10.24 ตามลำดับ ส่วนช่วงที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับเสียงโดยรวมต่ำกว่าช่วงที่ 3 เท่ากับ 5.48 แม้ว่าระดับเสียงโดยรวมแตกต่างกันตามช่วงเวลาที่มีเพศภาวะไม่เหมือนกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดว่าระดับเสียงโดยรวมน่าจะสูงขึ้น คือ ช่วงที่มีระดับเสียงโดยรวมสูงที่สุด เป็นช่วงที่ 1 ซึ่งเพศที่มีความเป็นชายมากที่สุด

4.2 ความแปรปรวนระดับเสียง

ความแปรปรวนระดับเสียง คือ ค่าความแตกต่างระหว่างระดับเสียงสูงต่ำของแต่ละถ้อยคำกับค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเหล่านั้นในแต่ละช่วงเวลา ใช้วิธีการคำนวณเดียวกับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวนระดับเสียงมีผลทำให้สามารถวิเคราะห์ระดับเสียงโดยรวมได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น คือ ผู้พูดใช้ระดับเสียงสูงต่ำสม่ำเสมอมากขึ้นเพียงใด หากความแปรปรวนระดับเสียงมีค่ามาก หมายความว่า ผู้พูดใช้เสียงสูงบ้างต่ำบ้างสลับไปมา หากความแปรปรวนระดับเสียงมีค่าน้อย หมายความว่าผู้พูดใช้เสียงสูงหรือต่ำค่อนข้างสม่ำเสมอไม่ห่างจากค่าเฉลี่ยของระดับเสียงในช่วงเวลานั้นมากนัก นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศสภาวะและความแปรปรวนระดับเสียง คือ ความเป็นหญิงหรือชายมีแนวโน้มเป็นไปตามบรรทัดฐานทางเพศที่ว่าผู้หญิงมีความแปรปรวนระดับเสียงสูงกว่าผู้ชาย (Pépiot & Arnold, 2020)

สำหรับแพร์รี ในช่วงแรก มีค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียงอยู่ที่ 33.97 เอิร์ตซ์ ความแปรปรวนระดับเสียงต่ำสุดอยู่ที่ 1.43 เอิร์ตซ์ ความแปรปรวนระดับเสียงสูงสุดอยู่ที่ 195.92 เอิร์ตซ์ ในช่วงที่สอง ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านทางเพศสภาวะ มีค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียงอยู่ที่ 19.33 เอิร์ตซ์ ความแปรปรวนระดับเสียงต่ำสุดอยู่ที่ 0.93 เอิร์ตซ์ ความแปรปรวนระดับเสียงสูงสุดอยู่ที่ 115.10 เอิร์ตซ์ ในช่วงที่สาม มีค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียงอยู่ที่ 19.45 เอิร์ตซ์ ความแปรปรวนระดับเสียงต่ำสุดอยู่ที่ 2.08 เอิร์ตซ์ ความแปรปรวนระดับเสียงสูงสุดอยู่ที่ 132.60 เอิร์ตซ์ เห็นได้ว่าค่าความแปรปรวนระดับเสียงลดลงในช่วงที่สอง ซึ่งเป็นช่วงที่เพศสภาวะกำลังเปลี่ยนแปลง แล้วกลับมาเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในช่วงที่เปิดเผยความเป็นหญิงของตน อย่างไรก็ตามพบความแปรปรวนระดับเสียงมากที่สุดในช่วงแรกที่ยังแสดงความเป็นชายอยู่ ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานของการวิจัยที่กล่าวไว้ในตอนแรก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

ความแปรปรวนระดับเสียง

ความแปรปรวน ระดับเสียง	ช่วงที่ 1	ช่วงที่ 2	ช่วงที่ 3
ค่าเฉลี่ย (เฮิร์ตซ์)	33.99	19.33	19.45
ค่าต่ำสุด (เฮิร์ตซ์)	1.43	0.93	2.08
ค่าสูงสุด (เฮิร์ตซ์)	195.92	115.10	132.59

กราฟต่อไปนี้แสดงความแปรปรวนระดับเสียงแต่ละถ้อยคำในทุกช่วง เห็นได้ว่าความแปรปรวนระดับเสียงกระจุกตัวอยู่ในระหว่าง 0 ถึง 50 เฮิร์ตซ์ โดยช่วงที่หนึ่งระดับเสียงของแพรวีมีความแปรปรวนอย่างมาก ซึ่งมากกว่าในช่วงที่กำลังเปลี่ยนผ่านและเปลี่ยนแปลงการแสดงออกทางเพศแล้วเสียอีก

ภาพที่ 3

การกระจายค่าความแปรปรวนระดับเสียง (เฮิร์ตซ์) ของทุกถ้อยคำในช่วงที่ 1, 2, และ 3 ตามลำดับ



ต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอตัวอย่างของข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา โดยจะนำเสนอถ้อยคำที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยก่อน แล้วจึงนำเสนอถ้อยคำที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงใกล้เคียงกับค่าสูงสุด

จากข้อมูลเชิงปริมาณ เห็นได้ว่าในช่วงที่ 1 มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 25 เฮิร์ตซ์ พบว่ามักเป็นขณะที่แพร่กำลังให้ความรู้ ไม่พอใจ และขายสินค้า ดังตัวอย่าง

- (14) “บัณฑิตในทางภาษาศาสตร์มาแล้วผู้ใดดำเนินชีวิตด้วยปัญญา”
(ช่วงที่ 1 : วันที่ 31 มีนาคม 2565)

- (15) “ถ้าเป็นเทวดาพลี (ก็อุทิศส่วนบุญของเราให้กับเหล่าเทวดา เช่น สวดมนต์)”
(ช่วงที่ 1 : วันที่ 31 มีนาคม 2565)

- (16) “เลยต้องด่ามัน มันคิดว่ามันว่าเราได้ ด่าเราได้ เราก็ต้องด่ามันได้ซะ”
(ช่วงที่ 1 : วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565)

- (17) “570 นะครับลูกสุดท้าย (พิมพ์ T21 พร้อมด้วยราคา 570 นะครับ พร้อมซื้อเล่น 570 นะครับ)”
(ช่วงที่ 1 : วันที่ 10 เมษายน 2565)

จากข้อมูล (14) และ (15) แพร่กำลังให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำว่า บัณฑิตในทางพุทธศาสนา และการทำเทวดาพลีหรือการอุทิศกุศลให้แก่เทวดา ส่วนข้อมูล (16) แพร่แสดงความไม่พอใจนายศรีสุวรรณที่มักเสียดสีเขา ข้อมูล (17) แพร่กำลังขายทุเรียน ซึ่งเป็นสินค้าของตนเอง โดยให้รายละเอียดการส่งสินค้าและราคา เห็นชัดว่าแพร่ใช้ระดับเสียงที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ ทั้งที่อยู่ในบริบททางการสื่อสาร

ที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในช่วงที่แพรวีมีเพศสภาวะเป็นชาย กลับเป็นช่วงที่มีระดับเสียงแปรปรวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับช่วงเวลาอื่น

- (18) “(ผมจะจำได้ทุกอย่าง) เกี่ยวกับอาจารย์ผม (นี่ละฮะ มันเป็นอย่างนี้แหละฮะ สังคมพระ เป็นแบบนี้ละครับ ไม่ใช่ว่าผมออกมาแล้วผมสาวได้ให้กาทิน)”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565)

จากข้อมูล (18) มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงของถ้อยคำที่ใกล้เคียงค่าสูงสุดจากทั้งช่วง คือ ประมาณ 191.02 เฮิรตซ์ โดยเป็นถ้อยคำขณะให้แง่คิดว่าตัวแพรวียังจำเรื่องราวที่เกี่ยวกับครูบาอาจารย์ที่เป็นพระภิกษุได้ เพราะท่านเป็นตัวอย่างของพระที่ปฏิบัติดี พร้อมชี้แจงว่าการสึกออกมาจากความเป็นพระภิกษุแล้วก็ไม่จำเป็นต้องออกมาเปิดโปงพระที่ประพฤติไม่ดี เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำขณะให้ความรู้เช่นเดียวกับที่ปรากฏตามข้อมูล (14) และ (15) ซึ่งมีค่าความแปรปรวนระดับเสียงของถ้อยคำเหล่านั้นใกล้เคียงค่าเฉลี่ย ขณะที่ข้อมูล (18) แพรวีใช้เสียงสูงต่ำสลับไปมาอย่างโดดเด่น ซึ่งทำให้ค่าความแปรปรวนระดับเสียงสูงโดดเด่นจากขณะอื่นที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงใกล้เคียงกัน

ช่วงที่ 2 มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงเฉลี่ยน้อยที่สุด เป็นช่วงที่แพรวีกำลังเปลี่ยนผ่านทางเพศสภาวะ แสดงให้เห็นว่าในช่วงนี้ แพรวีมีความสม่ำเสมอในการใช้เสียงสูงต่ำค่อนข้างมาก แม้เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดว่าความแปรปรวนระดับเสียงในช่วงที่ 2 จะน้อยกว่าในช่วงที่ 3 แต่ก็ไม่ได้มากกว่าช่วงที่ 1 ตามสมมติฐาน ซึ่งเป็นช่วงที่รับรู้กันว่าแพรวียังคงความเป็นชายไว้อยู่ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 15 เฮิรตซ์ พบถ้อยคำจากต่างบริบท ดังตัวอย่าง

- (19) “เป็นสมราวาส (เป็นสมราวาสคนหนึ่งเหมือนกับใครหลาย ๆ คน ก็ใช้ชีวิตได้ครับ เขาก็ใช้ชีวิตกันได้ และเขาควรได้รับโอกาสในการใช้ชีวิตใหม่ได้ เพียงแต่ว่าชาตินี้ทั้งชาติเขาไม่มีสิทธิ์กลับมาบวชอีกเท่านั้นเอง) พระที่ต้องปาราชิกแล้วบวชไม่ได้ครับ”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

- (20) “(เงินเดือนก็มี) รีบทำงาน . . . มึงออกมาทำงานเลย”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

- (21) “และพอรูปแบบหรือภาพลักษณ์ภายนอกมันเปลี่ยนแปลงไป (เธอก็จะเป็นทุกข์มากเพราะเธอจะยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่มันเกิดขึ้นกับเธอไม่ได้ . . . ฉันเอาตัวฉันไปขังไว้ในภาพลักษณ์ของความเป็นพระอย่างนั้น ชีวิตฉันหลังจากนั้นหลังจากนั้นก็เลยมีความสุขเลยเพราะฉันไม่ได้อยู่เป็นพระแล้ว) ไม่ว่าจะโดยโดยความรู้สึกว่าฉันเลือกเองหรือไม่ได้เลือกก็ตาม”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 24 พฤษภาคม 2565)

- (22) “อยากกินก็ inbox ไปนะฮะ hello พี่เขมวรรณหัดดีจ้า ฟินตตี้ส์วดีค่ะ”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 24 พฤษภาคม 2565)

จากข้อมูล (19) แพร่กำลังให้ความรู้ว่ามีพระภิกษุต้องอาบัติปาราชิกแล้วถือว่าไม่ใช่พระภิกษุอีกต่อไป และไม่สามารถกลับมาบวชใหม่ได้อีก แต่ก็ใช้ชีวิตอย่างสมราวาสทั่วไปได้ ไม่ควรยึดติด เหมือนกับข้อมูล (21) ที่ต้องการให้ผู้ฟังยอมรับตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ส่วนข้อมูล (20) แพร่เรียกร้องให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจัดการปัญหาคณะสงฆ์ ข้อมูล (22) แพร่กำลังขายสินค้า

ไม่ว่าบริบทการให้ความรู้ การต่อว่า และการขายสินค้า แพร่ใช้ระดับเสียงที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ ประทับกับเพศสภาวะที่ยังไม่แน่นอน ทำให้ความแปรปรวนระดับเสียงในช่วงนี้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

- (23) “(หา rating ให้ชองกับข้าวไม่ดีของพระเนี่ยถนัด ไม่คะ) พักก่อน . . . (ได้ข้าวว่าพอกันด้วยนะกับตาเลยนะ เอ่อ ตาย้อยไหม้ย ว่าหนักพอ ๆ กันไหม้ย ได้ข้าวว่าหนักพอ ๆ กันนะตาย้อยอีกคนนึงเนี่ย) เท่จริง”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

- (24) “(เอากูไปขาย rating กูไม่ไป แล้วมันเรื่องดี ๆ ทั้งนั้น ค่าชาวบ้านอย่างจี้) ขยัน (ไม่ไปคะ ขายของ ทุเรียนทอด 350 บาท)”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

จากข้อมูล (23) และ (24) มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงของถ้อยคำที่ใกล้เคียงค่าสูงสุดจากทั้งช่วง คือ ประมาณ 93.03 ถึง 115.10 เฮิรตซ์ เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำขณะขายสินค้า แต่ก็แสดงที่ทำเชิงความรู้สึก คือ ความโกรธต่อเหล่าสื่อมวลชนที่เวลาต้องการผลประโยชน์ในการทำข่าวจากแพร่ จึงค่อยติดต่อมา แต่เวลาแพร่ขายสินค้ากลับไม่ช่วยโฆษณาให้ ทั้งยังแสดงความไม่พอใจที่นักข่าวไม่หยุดทำข่าวพระภิกษุที่ประพฤติไม่ดีทั้งที่สึกไปแล้ว เห็นได้ว่าการใช้เสียงสูงต่ำสลับไปมาอย่างโดดเด่น ซึ่งทำให้ค่าความแปรปรวนระดับเสียงสูงโดดจากขณะที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงใกล้เคียงกันนั้น แสดงที่ทำเชิงความรู้สึกหรือความโกรธได้อย่างชัดเจน

ช่วงที่ 3 เป็นช่วงที่แสดงความเป็นหญิงอย่างชัดเจนแล้ว แต่ความแปรปรวนระดับเสียงก็ยังน้อยกว่าในช่วงที่แสดงความเป็นชายอย่างในช่วงแรก เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 15 เฮิรตซ์ พบถ้อยคำที่มีบริบทแตกต่างกัน เช่นเดียวกับในช่วงที่ 2 ดังตัวอย่าง

- (25) “วินัยคือมันระบุไว้ชัดว่าใครจะทราบหรือไม่ทราบก็ตาม (ถ้าประพจน์ผิดทำผิด ก็คือพ้นจากความเป็นพระไปเลย)”

(ช่วงที่ 3 : วันที่ 27 กันยายน 2565)

- (26) “ดิฉันปวารณาแล้ว (การปวารณาคือการออกปากว่าพระชาติเหลืออะไร ต้องการอะไร แล้วเราก็จะจัดการให้โดยเฉพาะของใช้ที่มันควรแก่สมณบริโศก)”

(ช่วงที่ 3 : วันที่ 27 กันยายน 2565)

- (27) “หอมเครื่องเทศสุด ๆ เลยหญิง หอม อร่อย นัว ขนาดข้างแตงหน้าดิฉัน ยัง อุดหนุนดิฉันไป 600 บาทวันนี้”

(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

- (28) “ไม่ต้องมาทอ้งหอกตัวบทกฎหมาย เด็ก ๆ เขาทอ้งกัน”

(ช่วงที่ 3 : วันที่ 27 กันยายน 2565)

จากข้อมูล (25) และ (26) แพรรีกำลังให้ความรู้เรื่องวินัยของพระสงฆ์และเรื่อง การปวารณา ส่วนข้อมูล (27) แพรรีกำลังขายสินค้าของตนเองคือน้ำพริก โดยพูดถึง คุณภาพของสินค้า ข้อมูล (28) แพรรีแสดงความไม่พอใจนายธรรมราชโดยอ้าง คำพูดของทนายสงกรานต์

ความน่าสนใจอยู่ที่ภายใต้บริบททางการสื่อสารที่หลากหลาย แม้มีการแสดงออก ทางเพศที่แน่นอนแล้วในช่วงที่ 3 ต่างจากช่วงที่ 2 แต่แพรรียังใช้ระดับเสียงที่ค่อนข้าง สม่่าเสมอตลอดทั้ง 2 ช่วง

- (29) “(เพราะให้มันได้ความนัว มันก็ต้องมีน้ำตาลกับรสดี) คลุกเคล้ากัน (นะคะ ในปริมาณที่มันพอเหมาะ)”

(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

จากข้อมูล (29) มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงของถ้อยคำที่มีค่าสูงสุดจากทั้งหมด คือ ประมาณ 132.60 เฮิรตซ์ โดยเป็นถ้อยคำขณะขายสินค้า แพรรี่กล่าวถึงส่วนผสมและลักษณะของสินค้าคือน้ำพริก เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำขณะขายสินค้าเช่นเดียวกับที่ปรากฏตามข้อมูล (27) ซึ่งมีค่าความแปรปรวนระดับเสียงของถ้อยคำเหล่านั้นใกล้เคียงค่าเฉลี่ย ขณะที่ข้อมูล (29) แพรรี่ใช้เสียงสูงต่ำสลับไปมามาก ซึ่งทำให้ค่าความแปรปรวนระดับเสียงสูงโดดจากขณะที่มีค่าความแปรปรวนระดับเสียงใกล้เคียงกัน ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับตัวแปรระดับเสียงโดยรวมที่ได้กล่าวไปแล้ว

ตารางที่ 5

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของความแปรปรวนระดับเสียง

แหล่งของ ความ แปรปรวน	ผลรวมกำลัง สอง (SS)	ชั้นแห่ง ความเป็น อิสระ (df)	กำลังสอง เฉลี่ย (MS)	ค่า F	ค่าความน่าจะเป็น (p-value)
ระหว่างกลุ่ม	426871.986	2	213435.993	542.548	< 0.001
ภายในกลุ่ม	3157391.738	8026	393.395		
รวม	3584263.724	8028			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของความแปรปรวนระดับเสียงระหว่างช่วงเวลาที่แพรรี่มีเพศภาวะแตกต่างกันและภายในช่วงเวลา ได้ค่า F เท่ากับ 542.548 ซึ่งมากกว่าค่า Fวิกฤต เท่ากับ 3 แสดงว่ามีช่วงเวลาอย่างน้อย 1 คู่ที่ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียงของแพรรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบภายหลัง (Post Hoc Test) เพื่อหาคู่ของช่วงเวลาดังกล่าวโดยการหาผลต่างของค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียงจากแต่ละช่วง

ตารางที่ 6

การทดสอบภายหลัง (Post Hoc Test) ของความแปรปรวนระดับเสียง

ช่วง (I)	ช่วง (J)	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย (I-J)	ค่าผิดพลาด มาตรฐาน (SE)	ค่าความน่าจะเป็น (p-value)
1	2	14.65126*	0.55566	< 0.001
	3	14.53167*	0.53498	< 0.001
2	3	-0.11959	0.63571	0.851

ผลต่างของค่าเฉลี่ยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 เห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ระหว่างช่วงที่ 1 กับ 2 และคู่ที่ 2 ระหว่างช่วงที่ 1 กับ 3 โดยช่วงที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียงสูงกว่าช่วงที่ 2 และ 3 เท่ากับ 14.65 และ 14.53 ตามลำดับ ขณะที่ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระดับเสียงช่วงที่ 3 ไม่ได้สูงกว่าช่วงที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับเสียงในช่วงที่แพร่แสดงความเป็นชาย มีความผันผวนมากกว่าช่วงเปลี่ยนผ่านและช่วงที่แสดงความเป็นหญิงอย่างชัดเจน ขณะที่ระดับเสียงมีความผันผวนไม่แตกต่างกันระหว่างช่วงเปลี่ยนผ่านและช่วงที่แสดงความเป็นหญิง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดว่าช่วงที่แสดงความเป็นชาย ระดับเสียงน่าจะผันผวนน้อยที่สุด และน่าจะผันผวนมากขึ้นในช่วงที่แสดงความเป็นหญิงมากขึ้น

4.3 พิสัยระดับเสียง

พิสัยระดับเสียง คือ ช่วงระหว่างค่าความถี่มูลฐานสูงสุดและต่ำสุดของแต่ละถ้อยคำ พิสัยระดับเสียงทำให้เห็นการกระจายตัวของชุดข้อมูลค่าความถี่มูลฐานในถ้อยคำ หากพิสัยระดับเสียงมีค่ามาก หมายความว่าระดับเสียงของผู้พูดเปลี่ยนไปมาก หากพิสัยระดับเสียงมีค่าน้อย หมายความว่าระดับเสียงของผู้พูดเปลี่ยนแปลงน้อย

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพิสัยระดับเสียงกับเพศภาวะ คือ พิสัยระดับเสียงที่แสดงความเป็นหญิงมีค่าสูงกว่าพิสัยระดับเสียงที่แสดงความเป็นชาย (Davies & Goldberg, 2006; King et al. 2012)

สำหรับแพรวี่ ในช่วงแรก มีค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียงอยู่ที่ 296.80 เฮิรตซ์ พิสัยระดับเสียงต่ำสุดอยู่ที่ 4.71 เฮิรตซ์ พิสัยระดับเสียงสูงสุดอยู่ที่ 553.72 เฮิรตซ์ ในช่วงที่สอง ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านทางเพศภาวะ มีค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียงอยู่ที่ 142.52 เฮิรตซ์ พิสัยระดับเสียงต่ำสุดอยู่ที่ 2.04 เฮิรตซ์ พิสัยระดับเสียงสูงสุดอยู่ที่ 526.25 เฮิรตซ์ ในช่วงที่สาม มีค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียงอยู่ที่ 152.93 เฮิรตซ์ พิสัยระดับเสียงต่ำสุดอยู่ที่ 4.90 เฮิรตซ์ พิสัยระดับเสียงสูงสุดอยู่ที่ 526.54 เฮิรตซ์ เห็นว่าเมื่อกำลังเปลี่ยนผ่านทางเพศภาวะ ค่าพิสัยระดับเสียงลดลง และกลับมาสูงขึ้นในช่วงที่สาม ซึ่งแพรวี่แสดงความเป็นหญิงอย่างเต็มที่แล้ว ความน่าสนใจคือแม้ค่าพิสัยระดับเสียงจะเพิ่มขึ้นในช่วงที่สาม โดยสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาว่าพิสัยระดับเสียงที่มีค่ามากกว่านั้น บ่งชี้ความเป็นหญิงได้ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงแรก กลับพบว่าก็ยังมีความพิสัยระดับเสียงน้อยกว่าในช่วงแรกที่แพรวี่เพิ่งลาสิกขาและยังแสดงความเป็นชายอยู่ ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานของการวิจัยที่ว่าช่วงที่ 3 น่าจะมีค่าพิสัยระดับเสียงสูงที่สุด กลับมีค่าต่ำกว่าในช่วงแรก แม้สูงกว่าในช่วงที่ 2 ก็ตาม ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7

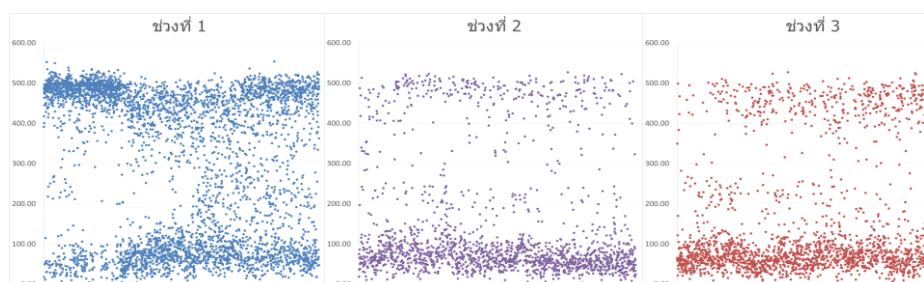
พิสัยระดับเสียง

พิสัยระดับเสียง	ช่วงที่ 1	ช่วงที่ 2	ช่วงที่ 3
ค่าเฉลี่ย (เฮิรตซ์)	297.18	142.52	153.04
ค่าต่ำสุด (เฮิรตซ์)	4.71	2.04	4.90
ค่าสูงสุด (เฮิรตซ์)	553.72	526.25	526.54

กราฟต่อไปนี้จะแสดงพิสัยระดับเสียงแต่ละถ้อยคำในทุกช่วง เห็นได้ว่าในช่วงที่หนึ่งระดับเสียงของแพรวีเปลี่ยนแปลงไปมามาก ส่วนช่วงที่ระดับเสียงเปลี่ยนแปลงน้อยคือช่วงที่สอง ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านทางเพศภาวะ

ภาพที่ 4

การกระจายค่าพิสัยระดับเสียง (เฮิร์ตซ์) ของทุกถ้อยคำในช่วงที่ 1, 2, และ 3 ตามลำดับ



ต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอตัวอย่างของข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา โดยจะนำเสนอถ้อยคำที่มีค่าพิสัยระดับเสียงใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยก่อน แล้วจึงนำเสนอถ้อยคำที่มีค่าพิสัยระดับเสียงใกล้เคียงกับค่าสูงสุด

จากข้อมูลเชิงปริมาณ เห็นได้ว่าในช่วงที่ 1 มีค่าพิสัยระดับเสียงโดยรวมเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าพิสัยระดับเสียงที่ใกล้เคียงกัน มี 2 คำตามการระจุกตัวของถ้อยคำในช่วงค่าพิสัยระดับเสียงนั้น ได้แก่ ประมาณ 50 เฮิร์ตซ์ และ 500 เฮิร์ตซ์ พบถ้อยคำในบริบทที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

- (30) “(ผมจำได้ว่ามันยังไม่นาน) ที่มีอดีตเรื่องนาย (ธรรมชาติใครจำเรื่องนายธรรมชาติได้บ้างจะนายธรรมกรก็คืออดีตพระธรรมกรที่ทำพิธีตัดศีรษะตัวเองเพราะไปอ่านคัมภีร์อนาคตวงศ์เรื่องพระศรีอริยเมตไตรยในชาติหนึ่งที่ได้ช่วยพระชาติเป็นพระสังฆจักรนะฮะ)”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 31 มีนาคม 2565)

- (31) “ผมเสียดยามากเลยนะฮะว่าคนซึ่งอายุนานนั้นนะ เกิดมานานขนาดนั้นแล้วเนี่ย ผมว่าโดยสันดานของคนเนี่ย (ควรรู้ นะครับ)”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565)

- (32) “(พี่ก้อยมาแล้วฮะ พี่ก้อยมาแล้วฮะพี่ก้อยพี่ก้อยครับพี่ก้อยได้พี่ก้อยแคบฮะ 760 บาทฮะ) กินให้อร่อยนะฮะ”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 10 เมษายน 2565)

จากข้อมูล (30) แพร่กำลังให้ความรู้เกี่ยวกับกรณีอดีตพระธรรมกร ที่ตัดศีรษะตนเองจนเป็นข่าวใหญ่ในช่วงนั้น ข้อมูล (31) แพร่ดำเนินาัยศรัศูวรณทั้งที่ตนเองอายุน้อยกว่า ส่วนข้อมูล (32) แพร่กำลังขายสินค้าของตนเองคือทุเรียน โดยพูดถึงคุณภาพของสินค้า รวมทั้งสื่อสารกับผู้ที่เข้ามาซื้อทุเรียนของตน เห็นได้ว่าขณะที่ให้ความรู้แสดงความไม่พอใจ และขายสินค้า ซึ่งเป็นบริบททางการสื่อสารที่ไม่เหมือนกันนั้น แพร่ใช้เสียงสูงต่ำไม่ได้แตกต่างกันมาก อย่างไรก็ตามในช่วงที่แพร่มีเพศสภาวะเป็นชาย กลับเป็นช่วงที่มีใช้ระดับเสียงเปลี่ยนแปลงไปมามากที่สุด

- (33) “(ผมรู้สึกว่ามันเป็นความเสียหาย) ต่อภาพลักษณ์โดยรวมทั้งหมด คนเสื่อมศรัทธา เวลาคนเสื่อมศรัทธาไม่ได้เสื่อม บางคนเขาแยกแยะได้ก็ดีไปแต่หลายคนเขาแยกแยะไม่ได้เขาก็จะรู้สึกเสื่อมศรัทธาต่อพระทั้งหมด แล้วมันก็ทำให้พระซึ่งยังมีอีกหลายรูปที่ท่านปฏิบัติดี (ที่ท่านทำหน้าที่ที่ท่านเล่าเรียน ที่ท่าน ที่ท่านเผยแผ่ศาสนา รักษาพระศาสนา ทั้งหมดกำลังใจ ทั้งทำถ้อยกำลังใจ)”

(ช่วงที่ 1 : วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565)

จากข้อมูล (33) มีค่าพิสัยระดับเสียงของถ้อยคำที่ใกล้เคียงค่าสูงสุดจากทั้งช่วง คือ ประมาณ 525.57 เฮิรตซ์ โดยเป็นถ้อยคำขณะให้แง่คิดว่าการที่พระภิกษุประพฤติตนไม่เหมาะสมแล้วมีการนำเสน่อออกไปเป็นข่าวนั้น ทำให้ภาพลักษณ์ของพระภิกษุทั้งหมด

เสียหาย และทำให้พระภิกษุหมดกำลังใจที่จะประพฤติดีต่อไป เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำ
 ขณะให้ความรู้เช่นเดียวกับที่ปรากฏตามข้อมูล (30) ซึ่งมีค่าพิสัยระดับเสียงใกล้เคียง
 ค่าเฉลี่ย ขณะที่ข้อมูล (33) แพร่ใช้ระดับเสียงเปลี่ยนแปลงไปมามาก ซึ่งทำให้ค่าพิสัย
 ระดับเสียงสูงโดดจากขณะอื่นที่มีค่าพิสัยระดับเสียงใกล้เคียงกัน

ช่วงที่ 2 มีค่าพิสัยระดับเสียงเฉลี่ยน้อยที่สุด และเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านทางเพศ
 สภาวะจากหญิงเป็นชาย แสดงให้เห็นว่าในช่วงนี้ ระดับเสียงของผู้พูดหรือแพร่
 เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด แม้เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดว่าพิสัยระดับเสียงในช่วงที่ 2
 จะน้อยกว่าในช่วงที่ 3 แต่ก็ได้มากกว่าช่วงที่ 1 ตามสมมติฐาน ซึ่งเป็นช่วงที่แพร่
 ยังคงความเป็นชายไว้อยู่ตามการรับรู้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าพิสัย
 ระดับเสียงที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 50 เฮิรตซ์ พบถ้อยคำจากต่างประเทศ ดังตัวอย่าง

- (34) “ต้นโพธิ์หมายถึงศาสนา ... (แต่ก็ดีนะฮะ) ว่าสุดท้ายท่านเลือกที่จะอยู่กับ
 ต้นโพธิ์”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

- (35) “ขอบคุณพี่อะไรเนี่ย ((อ่านชื่อ) รักตลอดกาลเป็นแค่ตัวละคร)”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

- (36) “กูเป็นคนพุทธนะ กูพูดถึงมึงได้นะ (กูไม่ใช่คนศาสนาอื่น มึงออกมาทำงานเลย)”

(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

จากข้อมูล (34) แพร่กำลังให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของพระภิกษุที่ดี
 ที่เลือกอยู่กับพระศาสนา ข้อมูล (35) แพร่ขอบคุณผู้ที่ติดต่อซื้อทุเรียนที่ตนขาย
 ส่วนข้อมูล (36) แพร่พูดถึงสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติในเชิงเรียกร้องให้
 จัดการปัญหาเกี่ยวกับพระสงฆ์

ไม่ว่าบริบทใด ทั้งการให้ความรู้ การขายสินค้า และการต่อว่า แพร่วิธีเสี่ยงสูงต่ำพอ ๆ กัน ประกอบกับเพศสภาพที่ยังไม่แน่นอนของแพร่ ระดับเสียงจึงเปลี่ยนแปลงได้น้อย ทำให้พิสัยระดับเสียงในช่วงนี้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

- (37) “มันอาจจะดีในบางมุมในบางมิติเท่านั้นแหละ แต่มันจะดีแบบทุกมุมทุกมิติ (ตัวนี้มันยากเว้ย มันเป็นไปได้เล็กเหอะหาคนแบบ perfect 360 องศาดีปะ)”
(ช่วงที่ 2 : วันที่ 24 พฤษภาคม 2565)

- (38) “(คุณก็เป็นฆราวาสไป ไม่ต้องกลับมาบวชอีก ก็ไม่ต้องบวชอีก ทำหน้าที่อื่นไป ก็ทำได้ไม่ใช่ว่าทำไม่ได้) อย่าแอบมาบวชอีกก็แล้วกัน”
(ช่วงที่ 2 : วันที่ 3 พฤษภาคม 2565)

จากข้อมูล (37) และ (38) มีค่าพิสัยระดับเสียงของถ้อยคำที่ใกล้เคียงค่าสูงสุดจากทั้งสอง คือ ประมาณ 512.95 ถึง 521.79 เฮิรตซ์ โดยเป็นถ้อยคำขณะให้ความรู้ว่า ความไม่สมบูรณ์แบบของมนุษย์เป็นเรื่องปกติทั่วไป และแม้เป็นพระภิกษุที่ดีไม่ได้ ก็ยังเป็นฆราวาสที่ดีได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นพระภิกษุเท่านั้นถึงจะดี เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำขณะให้ความรู้เช่นเดียวกับที่ปรากฏตามข้อมูล (34) ซึ่งมีค่าพิสัยระดับเสียงใกล้เคียงค่าเฉลี่ย ขณะที่ข้อมูล (37) และ (38) แพร่วิธีระดับเสียงเปลี่ยนแปลงไปมามาก ซึ่งทำให้ค่าพิสัยระดับเสียงสูงโดดจากขณะอื่นที่มีค่าพิสัยระดับเสียงใกล้เคียงกัน

ช่วงที่ 3 เป็นช่วงที่แสดงความเป็นหญิงอย่างชัดเจนแล้ว แต่ระดับเสียงที่ใช้ก็ยังต่ำกว่าในช่วงที่แสดงความเป็นชายอย่างในช่วงแรก เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่มีค่าพิสัยระดับเสียงที่ใกล้เคียง คือ มีค่าประมาณ 50 เฮิรตซ์ พบบริบทของถ้อยคำที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับในช่วงที่ 2 ดังตัวอย่าง

- (39) “ที่บอกว่าแอดไลน์ไปไม่ได้ขอภัยด้วยนะคะ เออ LINE น่าจะเต็มนะคะ
รบกวนคุณพี่ช่วยแบบ (inbox ไปทางเพจได้เลยนะคะ)”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 27 กันยายน 2565)
- (40) “(มึงต้องรักศักดิ์ศรีตัวมึงสิ ถ้ามึงไม่รักศักดิ์ศรีตัวมึง) แล้วใครจะรักศักดิ์ศรี
ตัวมึงละ ถ้ามึงไม่รักศักดิ์ศรีตัวเอง (ไม่ใช่ให้เขาไปชมไปด่า)”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 27 กันยายน 2565)
- (41) “ไปเอาผมบนหัวแม่มึงมาทำปะละ ก็ไม่ใช่ (เส้นหงอก ๆ เนี่ยไม่ใช่ผมหงอกบน
หัวแม่มึงนะคะ)”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 27 กันยายน 2565)
- (42) “เออ 419 บาทเจ้ คิดอะไรมาก (ซื้อหอยวงตึงหมดเงินเท่าไร จบ)”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

จากข้อมูล (39) และ (42) แพร่กำลังขายสินค้า โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับราคาของ
สินค้า รวมทั้งชี้แจงปัญหาการสั่งซื้อสินค้า เห็นได้ว่าแพร่ให้ความอ่อนน้อมกับผู้ซื้อ
สินค้าจากการที่มีคำเรียกขาน เช่น “คุณพี่” ปรากฏร่วมด้วย ส่วนข้อมูล (40) เป็นถ้อยคำ
ขณะที่แพร่ให้แง่คิดกับผู้ชมการถ่ายทอดสด ข้อมูล (41) แพร่แสดงความไม่พอใจที่มี
ผู้กล่าวว่าเขาทำงานหาเงินมาซื้อวิกผม

ที่น่าสนใจคือ ภายใต้บริบททางการสื่อสารที่หลากหลาย แม้มีการแสดงออก
ทางเพศที่ชัดเจนแล้วในช่วงที่ 3 ต่างจากช่วงที่ 2 ที่ยังมีความไม่แน่นอน แต่คำพิสัย
ระดับเสียงของถ้อยคำใกล้เคียงกันตลอดทั้ง 2 ช่วง

- (43) “(มนุษย์โลกเป็นสัตว์สังคม ไม่ชอบอยู่คนเดียว มันเหงามันหงอมน มันก็อยาก)
มีใครสักคนนึง (มาแบบ เป็นเพื่อน sharing)”
(ช่วงที่ 3 : วันที่ 14 พฤศจิกายน 2565)

จากข้อมูล (43) มีค่าพิสัยระดับเสียงของถ้อยคำที่ใกล้เคียงค่าสูงสุดจากทั้งหมด คือ ประมาณ 521.49 เฮิรตซ์ เห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำขณะให้แง่คิดว่า มนุษย์นั้นต้องการเพื่อน ไม่สามารถอยู่คนเดียวตามลำพังได้ เห็นได้ว่าการใช้ระดับเสียงที่เปลี่ยนแปลงไปมามาก ซึ่งทำให้ค่าพิสัยระดับเสียงสูงโดดจากขณะอื่นที่มีค่าพิสัยระดับเสียงใกล้เคียงกันนั้น ทำให้เนื้อหาการพูดของแพรวีก็แตกต่างออกไปจากการขายสินค้า เป็นการให้ความรู้ จึงสามารถแสดงที่ท่าเชิงความรู้ได้จากการใช้ระดับเสียงเปลี่ยนไปเปลี่ยนมามากขณะให้แง่คิดแก่ผู้ชมการถ่ายทอดสด

ตารางที่ 8

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของพิสัยระดับเสียง

แหล่งของ ความ แปรปรวน	ผลรวมกำลัง สอง (SS)	ชั้นแห่ง ความเป็น อิสระ (df)	กำลังสอง เฉลี่ย (MS)	ค่า F	ค่าความ น่าจะเป็น (p-value)
ระหว่าง กลุ่ม	44701247.576	2	22350623.788	761.487	< 0.001
ภายใน กลุ่ม	235573572.01	8026	29351.305		
รวม	280274819.586	8028			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของพิสัยระดับเสียงระหว่างช่วงเวลาที่แพรรีมีเพศภาวะแตกต่างกันและภายในช่วงเวลา ได้ค่า F เท่ากับ 761.487 ซึ่งมากกว่าค่า Fวิกฤต เท่ากับ 3 แสดงว่ามีช่วงเวลาอย่างน้อย 1 คู่ที่ค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียงของแพรรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบภายหลัง (Post Hoc Test) เพื่อหาคู่ของช่วงเวลาดังกล่าว โดยการหาผลต่างของค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียงจากแต่ละช่วง

ตารางที่ 9

การทดสอบภายหลัง (Post Hoc Test) ของพิสัยระดับเสียง

ช่วง (I)	ช่วง (J)	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย (I-J)	ค่าผิดพลาด มาตรฐาน (SE)	ค่าความน่าจะเป็น (p-value)
1	2	154.66192*	4.79960	< 0.001
	3	144.13623*	4.62096	< 0.001
2	3	-10.52569	5.49105	0.055

ผลต่างของค่าเฉลี่ยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 เห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ระหว่างช่วงที่ 1 กับ 2 และคู่ที่ 2 ระหว่างช่วงที่ 1 กับ 3 โดยช่วงที่ 1 มีค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียงสูงกว่าช่วงที่ 2 และ 3 เท่ากับ 154.66 และ 144.14 ตามลำดับ ขณะที่ค่าเฉลี่ยพิสัยระดับเสียงช่วงที่ 3 ไม่ได้สูงกว่าช่วงที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าถ้อยคำในช่วงที่แพรรีแสดงความเป็นชายนั้น มีระดับเสียงสูงที่สุดและต่ำที่สุดห่างกันมากกว่าช่วงเปลี่ยนผ่านและช่วงที่แสดงความเป็นหญิงแล้ว ขณะที่ช่วงเปลี่ยนผ่านและช่วงที่แสดงความเป็นหญิง ระดับเสียงมีช่วงห่างไม่แตกต่างกัน แต่ก็น้อยกว่าช่วงที่แสดงความเป็นชาย เหล่านี้ตรงข้ามกับสมมติฐานที่ว่าช่วงห่าง

ระหว่างระดับเสียงที่มีค่าสุดขีด น่าจะแคบที่สุดในช่วงที่แสดงความเป็นชาย แต่น่าจะกว้างมากขึ้นตามการแสดงความเป็นหญิง

5. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ระดับเสียงที่แพร่ใช้ในการถ่ายทอดสดบนเฟซบุ๊กข้ามช่วงเวลา que แสดงออกทางเพศภาวะแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานว่า เมื่อแพร่แสดงความเป็นหญิงมากขึ้น น่าจะมีระดับเสียงโดยรวมสูงขึ้น มีความแปรปรวนระดับเสียงมากขึ้น และมีพิสัยระดับเสียงกว้างขึ้น ผลปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน กล่าวคือ ช่วงที่ 1 ซึ่งแพร่มีความเป็นชายมากที่สุดนั้น มีระดับเสียงโดยรวมสูงที่สุด มีความแปรปรวนระดับเสียงมากที่สุด และมีพิสัยระดับเสียงกว้างที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนช่วงที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงที่เพศภาวะกำลังเปลี่ยนไป และช่วงที่ 3 ซึ่งแพร่มีความเป็นหญิงมากที่สุดนั้น มีระดับเสียงโดยรวมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับความแปรปรวนและพิสัยระดับเสียงนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงถึงความคงที่ของระดับเสียงในช่วงที่ 2 และ 3

ดังนั้นจึงไม่สามารถกล่าวได้ว่า ลำพังเพศภาวะส่งผลต่อระดับเสียงของผู้พูด แต่ต้องคำนึงถึงเรื่องที่พูดด้วย เช่น ขณะให้ความรู้ การที่ผู้พูดต้องการเน้นย้ำสิ่งที่พูด ก็ทำให้ระดับเสียงสูงขึ้นมาได้ แม้ในช่วงที่ผู้พูดมีความเป็นชาย เห็นได้ว่าการแปรของระดับเสียงเป็นเรื่องของการกระทำทางสังคมของผู้พูด ปรับเปลี่ยนได้ตามช่วงเวลาและสถานการณ์การสื่อสาร ทั้งยังไม่ตายตัว และบางครั้งก็ไม่ได้เป็นไปตามอุดมการณ์ ในสังคมหรือปัจจัยทางเพศที่สัมพันธ์กับลักษณะของเสียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแนวทางการศึกษานี้ อัตลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นด้วยเจตนาของผู้พูดอย่างแท้จริง

6. ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้อาจช่วยปูทางไปสู่การศึกษาเรื่องเสียง อัดลักษณะ กับสื่อสมัยใหม่ ในศาสตร์อื่น เช่น นิเทศศาสตร์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอเสนอให้ศึกษาการแปรของระดับเสียง ในผู้มีความหลากหลายทางเพศกลุ่มอื่น เช่น ทอม หรือวิเคราะห้ตัวแปรอื่น ๆ ร่วมด้วย ทั้งตัวแปรสังคม เช่น ภูมิภาค ตัวแปรภาษา เช่น ศัพท์ ประโยค และตัวแปรที่ไม่ใช่ภาษา เช่น ภาพ สัญลักษณ์

กิตติกรรมประกาศ

บทความเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การแปรของวจนลีลากับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของอินฟลูเอนเซอร์ชาวไทย: กรณีศึกษาไพรวลัยวรรณบุตร” ได้รับการสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรม ทุนวิจัยมหาวิทยาลัย วช. ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2567

เอกสารอ้างอิง

- น้ำทิพย์ ชัยวงศ์ และ อรรถสิทธิ์ บุญสวัสดิ์. (2567). การวิเคราะห์เปรียบเทียบ กลศาสตร์เสียงวรรณยุกต์ในคำลงท้ายของเพลงทางเลือก. *มนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 13 (1), 15-33.
- SIXTWELVE STUDIO. (22 สิงหาคม 2565). หัวแก๊ง EP50 | แพรวี ไพรวลัย วรรณบุตร. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=QrQwPRjfy_Y
- Banai, I. P., Banai, B., & Bovan, K. (2017). Vocal characteristics of presidential candidates can predict the outcome of actual elections. *Evolution and Human Behavior*, 38(3), 309-314.
- Bucholtz, M., & Hall, K. (2012). Locating Identity in Language. In C. Llamas & D. Watt (Eds.), *Language and Identities* (pp. 18-28). Edinburgh University Press.
- Davies, S., & Goldberg, J. M. (2006). Clinical Aspects of Transgender Speech Feminization and Masculinization. *International Journal of Transgenderism*, 9(3-4), 167-196.
- Drummond, R., & Schleef, E. (2020). Identity in variationist sociolinguistics. In S. Preece (Ed.), *The Routledge Handbook of Language and Identity* (pp. 50-65). Routledge, Taylor & Francis Group.
- Eckert, P. (2012). Three waves of variation study: The emergence of meaning in the study of sociolinguistic variation. *Annual Review of Anthropology*, 41(1), 87-100.
- Hancock, A., Colton, L., & Douglas, F. (2014). Intonation and Gender Perception: Applications for Transgender Speakers. *Journal of Voice*, 28(2), 203-209.

- Hodges-Simeon, C. R., Gaulin, S. J. C., & Puts, D. A. (2010). Different vocal parameters predict perceptions of dominance and attractiveness. *Human Nature*, 21, 406-427.
- Jaffe, A. (2016). Indexicality, stance and fields in sociolinguistics. In N. Coupland (Ed.), *Sociolinguistics: Theoretical debates* (pp. 86-112). Cambridge University Press.
- Kanchanabundhu, K., & Trakulkasemsuk, W. (2022). Shift to impress: how Thai LGBTs create new terms in their daily chats. *REFlections*, 29(3), 621-637.
- Kiesling, S. F. (2022). Stance and stancetaking. *Annual Review of Linguistics*, 8(1), 409-426.
- King, R. S., Brown, G. R., & McCrea, C. R. (2012). Voice parameters that result in identification or misidentification of biological gender in male-to-female transgender veterans. *International Journal of Transgenderism*, 13(3), 117-130.
- Klofstad, C. A., Anderson, R. C., & Nowicki, S. (2015). Perceptions of competence, strength, and age influence voters to select leaders with lower-pitched voices. *PLOS ONE*, 10(8), 1-14.
- Kramer, C. (1977). Perceptions of female and male speech. *Language and Speech*, 20(2), 151-161.
- Labov, W. (2006). *The social stratification of English in New York City* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Linville, S. E. (1998). Acoustic correlates of perceived versus actual sexual orientation in men's speech. *Folia Phoniatrica et Logopaedica*, 50(1), 35-48.

- Ochs, E. (1992). Indexing gender. In A. Duranti & C. Goodwin (Eds.), *Rethinking context: Language as an interactive phenomenon* (pp. 335-358). Cambridge University Press.
- Oksenberg, L., Coleman, L., & Cannell, C. F. (1986). Interviewers' voices and refusal rates in telephone surveys. *Public Opinion Quarterly*, 50(1), 97-111.
- Pépiot, E., & Arnold, A. (2020). Gender and fundamental frequency in English/French bilingual speakers. *Paisii Hilendarski University of Plovdiv – Bulgaria Research Papers*, 56(1), 436-446.
- Pernet, C. R., & Belin, P. (2012). The role of pitch and timbre in voice gender categorization. *Frontiers in Psychology*, 3, 1-11. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2012.00023>
- Sorensen, D., & Horii, Y. (1983). Frequency and amplitude perturbation in the voices of female speakers. *Journal of Communication Disorders*, 16(1), 57-1.
- Tagg, C. (2016). Heteroglossia in text-messaging: Performing identity and negotiating relationships in a digital space. *Journal of Sociolinguistics*, 20(1), 59-85.
- The National Center for Voice and Speech. (n.d.). *Factors influencing fundamental frequency – NCVS – national center for voice and speech*. NCVS. Retrieved December 2, 2024, from <https://ncvs.org/tutorials/factors-influencing-fundamental-frequency/>
- Trudgill, P. (1997). The social differentiation of English in Norwich. In N. Coupland & A. Jaworski (Eds.), *Sociolinguistics: A reader* (pp. 179-184). Macmillan Education.